

Julie.
Ich versicher Se...

Herr Rothfuchs.
's ich nitt wohr... Se liegt!

Julie.
Se sin e Growian!

Fritz.
Me weisst nimmig, wo-n-eim dr Kopf steht!

X. Uftritt.

D'Gliche, ne Commis.

Dr Commis (kunnt hinte-n-ine mit eme Brief in dr Hand:
züem Herr Rothfuchs).

Do isch e Brief aku fir Se... 's steht « pressée »
druf.

Herr Rothfuchs (nimmt 'n).

Scho güet! (dr Commis geht) was ka jetz das si?...
(er macht 'n uf un liest) er isch vo mim güete Frind
Stockfisch vo Strossburg.

Julie (fir sich).
Vom Emma sim Vater.

Herr Rothfuchs.
Tiens, tiens!

Fritz.
Was isch?...

Herr Rothfuchs.
Thàt Se-n-is allei lo, Jumpfer Julie, ich ha mit em
Fritz ebbes z'rede.

(Julie (fir sich).
Ich will glich geh 's Emma preveniere...

Herr Rothfuchs.

Geth Se jetz bol?

Julie.
Ich gang, Growian! (se geht üse rechts).

Fritz.
Was isch denn jetz das fir e Neüigkeit?

Herr Rothfuchs.
Weisch Dü, ass dà junge Mensch schint's doch e
Jumpfre-n-isch?... grad schribt mr do dr Herr Stockfisch
vo Strossburg, ass si Tochter vo d'heim furtg'loff-n-isch,
als Herr verkleidet...

Fritz.
Ich ha jo allewil g'sàit, 's Julie isch unschuldig...
worum isch awer dà junge Mensch, oder vielmehr die
Jumpfre, sich grad do ane ku flichte?

Herr Rothfuchs.
Eh, dr Herr Stockfisch sàit mr do, ass, wo si Tochter
furt gsi isch, so hat er e Brief g'funde vo-n-ere g'wisse
Jumpfer Julie Flink vo Milhüse un ass er vermüethet,
ass si Tochter dert ane-n-isch.

Fritz.
's Julie!

Herr Rothfuchs.
Di schöne Prinzessin... se wird ere g'hulfe ha un
hat sie jetz züe si gnu.

Fritz.
Ah!... das isch jetz halt die G'schichte... awer
hein, dà junge Mensch, oder die Jumpfre wege mir,
die hat uns nitt iwel fir e Narre g'ha!...

Herr Rothfuchs.
Das isch e Fraü... à la bonne heure... ich ha ver-
gewes allewil eso eine g'süecht... tiens... wenn ich